

FAIR PLAY

Gouverneur Bovens kondigde, in wit hesje met de tekst “Limburg loopt lekker” onder het genot van zure zult overgoten met stroop, tijdens de nieuwjaarsreceptie de viering van 75 jaar Bevrijding van Limburg na de Tweede Wereldoorlog aan.

De overwinnaars van die oorlog, verenigd in de Verenigde Naties, verschilden dusdanig fundamenteel van mening dat een ijzeren gordijn door het centrum van Europa werd opgetrokken en de verhoudingen onder wederzijdse dreiging van atoomwapens al snel gekarakteriseerd als koude oorlog.

Het idealisme van de communisten werd onder Stalin, die overigens door alle wereldleider werd bejubeld om zijn doortastend optreden in crisis-tijd ten kosten van de wereldrevolutie, tot een dictatoriaal schrikbewind en ook later bleef de Sovjet-Unie zeker geen rechtstaat met een betekenisvolle pers. Geen wonder dat het merendeel van de burgers achter het gordijn, zich voelden aangetrokken tot de democratische markt-economie van de Westerse bureu, waarin de rechtstaat de individuele vrijheid om vooral zo lijkt het vooralsnog te kunnen consumeren, garandeert.

Visionaire overheidsbemoediging in het belang van het collectief moest het uiteindelijk onder druk van een toenemend diffuse informatie-stroom, afleggen tegen gelijkgerechtigheid in combinatie met de onzichtbare hand van het creatief burger-initiatief. Zelf-organisatie bleek beter in staat de complexiteit van de realiteit te kunnen bevatten.

De val van de muur, enkele maanden nadat een massaal protest tegen de Communistische Partij van China onder het toezend oog van de Godin van de Democratie op het Tiananmenplein, hardhandig de kop was ingedrukt, betekende het begin van wereldwijde maatschappelijke hervormingen.

Globalisatie powered by informatie-technologie maakte het ogenschijnlijk, volgens traditionele winst & verlies rekening, goedkoper om vrijwel alle consumentenartikelen, massa-producten, nu via multinationals in China te laten produceren. Communisme en kapitalisme, twee kanten van dezelfde materialistische munt, verenigd.

Om te kunnen overleven moest de Nederland BV zich “natuurlijk” aanpassen. Aanvankelijk werd er veel gepoldeerd over innovatie, maar legalisatie van corporate belasting-ontwijking bleek een aanzienlijk effectiever redmiddel. Sinds de financiële crisis, toen ook de banken “too big to fail” bleken, zijn de (financiële) markten door de Europese centrale bank rijkelijk voorzien van vrijwel kosteloze middelen, terwijl de lonen praktisch bevroren en een aanzienlijk deel van de zorgtaken in onze verzorgingsstaat overgelaten werd aan de lokale overheid.

Hervormingen in de zorg voor naasten, bureu, waaraan Argus Buurtplatform, partner van de gemeente Maastricht als buurtnetwerk uit het Statenkwartier, een vrijwillige bijdrage wil leveren. Een bijdrage met hoofd en hart. Daadwerkelijke (burger-) participatie vanuit de eigen buurt, reflecterend op de gang van zaken. Zaken.

Ondernemingen dragen traditioneel onze maatschappij. Belasting-ontwijking schuurt, maar verkwanseling van maatschappelijk vastgoed uit winstbejag ontwricht. Theoretische gelijkgerechtigheid betekend zeker geen praktische gelijkwaardigheid. Hoe kan een burger zich weren tegen de (lokale) overheid met schijnbaar ongelimiteerde middelen en praktisch nauwe banden tussen de theoretisch gescheiden machten ?

Desondanks is de gemeenteraad van Maastricht met de rechter van mening dat een per ongeluk gemaakt foutje voldoende aanleiding is om controle op uitvoering van eerdere besluiten en beleid, ondanks 100 handtekeningen van buurtbewoners, niet meer te op de politieke agenda te hoeven plaatsen.

Hoe is het mogelijk dat een meerderheid van de raad in samenspraak met het college van B&W tijdens de beschouwingen over het budget van 664 mln EUR wel een motie aanneemt waarin voorwaarden worden gesteld aan de jaarlijkse subsidie van ongeveer 5000 EUR voor buurtnetwerken ? De overheid heeft hier immers geen ouderlijke rol met bijbehorend zakgeld-kwestie.

Waarom krijgt een betrokken journalist eenvoudigweg geen antwoord op schriftelijk gestelde vragen naar aanleiding van een zogenaamde stadsronde van de gemeenteraad over de huidige toestand van de buurtnetwerken, omdat volgens de door communicatie-adviseurs en juristen omringde wethouder, vertegenwoordigers van belanghebbenden toch al zouden hebben ingestemd ?

Gouverneur Bovens sprak, net zoals in het Maastrichtse coalitie-akkoord, over "grenzenloos" en gaf in het wit ontspannen uitdrukking aan zijn pro-test: "Limburg loopt lekker" in zijn provincie-huis, waar meer dan 25 jaar geleden "Europa begon".

Toch en ondanks een ongelofelijke hoeveelheid gesubsidieerd overleg en besteedbare middelen bestaat er na al die tijd nog geen overeenstemming over bijv. de wederzijdse erkenning van diplomas en rijdt er nog geen trein. Essentiële verbindingen voor de gewone Europese m/v, terwijl ik op een verwarmd terras hoorde dat Ryanair wel voor 42 EUR, buiten beschouwing van "ons" klimaatakkoord, op en neer naar bijv. Litouwen vliegt.

Niet alleen daardoor verzuurt het klimaat. Belangenbehartiging, de lobby, door de industrie lijkt een doorslaggevend stempel te hebben gedrukt op het klimaat-akkoord. Bij belangenverstrengeling, verpakt in idealen, is de moderne burger wederom het kind van de rekening.

De koude oorlog lijkt helaas toch nog niet voorbij. Het is buitengewoon lastig begrip en respect te blijven tonen als in de uiteindelijke belangenafweging eenzijdig gemotiveerd in meerderheid wordt besloten. Belangen-groeperingen overschaduwden daarbij veelal de rechten van individuele burgers. Een treffend in "Liberal Fascism" [Goldberg, 2007] beschreven tendens. Dat komt natuurlijk altijd lokaal tot uiting.

Vandaar dit PRO-test voor burger' rechten. Grondwettelijke rechten voor de individuele burger en/of hun vereniging als burens. Een pro-test uit Maastricht - hoofdstad van Limburg, de city of the European citizen. De toekomst van Europa staat op het spel. President Trump's machtsvertoon voelt ongemakkelijk, maar een beetje zelfreflectie leert dat het principe van baas boven baas op elk niveau van toepassing is. De vraag is welke principes we willen omarmen ?

Terugkijkend was burger-participatie tot nu toe vooral essentieel bij de bezuiniging's operatie in de zorg. Wellicht is het zelfs logisch dat nu rechten op het spel staan en de armoede (weer) zienderogen toeneemt, mensen niet langer apathisch zullen blijven. Working on Europe ! Geachte vertegenwoordigers van onze Koning, neutrale overheidsdienaren in symbolisch wit, zie alstublieft voor de toekomst van onze samenleving toe op de daadwerkelijke naleving van de zwaar bevochten wetgeving pro FAIR PLAY. Voor FAIR PLAY zonder juridische nihilisme. Een gele kaart ligt anders, met de verkiezingen binnen handbereik, in het verschiet.

De Verwarde Man